

flke selv store Dffre for at bringe den frem, saa troer jeg heller ikke, at der kunde være nogen Tvivl om, at vi Alle vilde være enige om, at der ikke er gjort for Meget, men snarere for Lidet for Gymnastiken, og at altsaa Discusstionen kun maatte dreie sig om, hvorledes man paa den meest praktiske og hensigtsmæssige Maade kunde faae Gymnastikundervisningen i Landsbyffolerne indrettet efter de tilstedeværende Forhold, saaledes at man ikke opstillede et større Maal for Gymnastikundervisningen; der end man med de ringe Lærekrafter og den daarlige Leilighed, der er til Disposition, nogen kunde kunde opnaae. Dette, mine Herrer, er det Hvieste, som jeg og de, der holde paa Gymnastikundervisningen, ønske. Vi forlange ikke, at der skal gjøres storartede Anstrengelser for Gymnastiken; vi forlange heller ikke, at der skal gjøres latterlige Optog af gamle, udelvende Skolelærere for Gymnastiken; vi forlange kun, at de Midler, der ere tilstede, og den Understøttelse, som Staten hidtil har ydet Gymnastiken, ikke skulle kastes aldeles bort. Vi vilde med stor Glæde række Haanden til ethvert fornuftigt Forslag, der gaaer ud paa at omvordne Gymnastikundervisningen efter de tilstedeværende Forhold saaledes, at man kun fordrer saadanne simple og naturlige Dvelfer, som Forholdene paa Landet og de ringe Lærekrafter, som der ere til Disposition, kunne tilstede; — men det er ikke det, som Striden dreier sig om. Det, den dreier sig om, er, at medens ganske vist jeg og alle de ærede Herrer, der med mig holde paa Gymnastikundervisningen, betragte dette Undervisningsfag som saavigtigt, at vi troe, at det ligesaa lidt som noget som helst andet Undervisningsfag bør undbrages offentlig Beskyttelse, saalænge Folkeundervisningen i det Hele er stillet under denne, saa er der paa den anden Side hos de Herrer, der understøtte Lovforslaget, den Anskuelse tilstede, at Gymnastikundervisningen i det Hele taget ikke har nogen som helst Betydning eller at vi, der understøtte samme, i det Mindste aldeles overvurdere dens Betydning. Da det altsaa i Virkeligheden kun er Gymnastikens Betydning, hvorom Striden dreier sig, skal jeg udbede mig Forsamlingens Tilladelse til at affordre dette Spørgsmaal fra alle de øvrige og tage det for

sig selv. Man har sagt, at jeg kun i løst henkastede Ytringer har omtalt videnskabelige Autoriteter, som Støtte for Gymnastikundervisningen. Hertil skal jeg bemærke, at jeg for Størstedelen har kunnet henholde mig til, hvad der allerede i tidligere Forhandlinger, denne Sag angaaende, er ytret, som jeg ikke har troet det rigtigt at gjentage i deres Helehed. Jeg har ikke været forberedt paa selv at sætte videnskabelige Autoriteter Stævne i denne Sag, og heller ikke har jeg i saa Henseende kunnet samle noget Materiale af særdeles Omfang og Betydning fra i gaar til idag; men jeg skal dog godtgjøre, at ligesom min egen Anskuelse om Gymnastiken ikke er grebet ud af Luften, saaledes kan man heller ikke med nogen som helst Berettigelse sige, at de øvrige Forsvarere af Gymnastikundervisningen have blot iflæng med løse Paastande begrundet deres Anskuelser. Jeg er nu rigtignok ikke saaheldig at have opdaget, hvem mine Modstandere ville ansee for Autoriteter i denne Sag; thi naar man først var paa det Reue hermed, saa vil jeg antage, at det ikke var saa vanskeligt at anføre Beviset imod dem; men jeg skal optage Forhandlingen fra i gaar. Der blev fra min Side talt om den overordentlig vigtige Indflydelse, som Gymnastikundervisningen havde paa Forebyggelse af Sygdomsdispositioner i den opvoksende Alder. Den ærede Rigsdagsmand for Holbø Amt 2den Valgkreds (Tscherning) sagde, at jeg ikke havde nævnt nogen Autoritet i saa Henseende, og den ærede Rigsdagsmand fra Syhland (Zahle), som var en af de Første, der idag begyndte Discussionen, paastod, at den nuværende Videnskabelighed gaaer i en ganske modsat Retning af den tidligere, og henviste desangaaende til den videnskabelige Retning i Amerika. Jeg skal derfor anføre et af de nyeste lægevidenskabelige Værker i Amerika: „Special Exercices in the Treatment of Diseases of the Lungs. By Henry G. Davis. M. D. New York 1858.“, som netop godtgjør gymnastiske Dvelfers overordentlige Vigtighed som Hjælpe middel imod Sygdomstilstande, navnlig Drystshge. Jeg skal dernæst nævne tvende af de meest bekendte og anerkjendte lægevidenskabelige Tidsskrifter, nemlig: „The Sanitary Review edited by Benjamin W. Richardson,